

Sygn. akt VII K 89/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant Agnieszka Michałowska

Przy udziale prok. Anny Złakowskiej

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014r. sprawy:

K. M., s. A. i A. z d. B., ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 listopada 2013 roku w O. na ulicy (...) kierował w ruchu lądowym na drodze publicznej pojazdem mechanicznym marki O. (...) o nr re. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości I badanie wynik 0,91 mg/l II badanie wynik 0,89 mg/l,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżonego **K. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 178a§1 k.k. skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 pkt 1 kk, art. 71§1 kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 2 (dwóch) lat oraz orzeka karę 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych;

III. na podstawie art. 42§2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat,

IV. na podstawie art. 63§2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 11 listopada 2013r.

V. na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty.

Sygn. akt VII K 89/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W nocy z 10 na 11 listopada 2013r. w godzinach 20:00- 5:00 K. M. przebywał u swojego znajomego W. C., w O. na ul. (...). Podczas pobytu w wymienionym miejscu mężczyzna spożył alkohol w postaci 7 piw marki (...) o pojemności 0,5 litra i zawartości alkoholu około 6 %.

Następnie około godziny 5:00 zamówił on taksówkę i wrócił do swojego mieszkania znajdującego się w O., na ul. (...).

Po powrocie do domu K. M. położył się spać.

Dnia 11 listopada 2013r. około godziny 10:00 K. M. wsiadł do swojego samochodu marki O. (...) o nr rej. (...) wraz ze swoim nieznanym z imienia i nazwiska sąsiadem. Mężczyzna kierując swym autem udał się na stację benzynową (...) znajdującą się w O. na skrzyżowaniu ul. (...) w celu zakupu alkoholu w postaci piwa.

Po przybyciu na miejsce dokonał tam zakupu alkoholu w postaci 4 puszek piwa marki (...) o pojemności 0,5 litra i zawartości alkoholu około 6 %. Po zakończeniu zakupów wsiadł do samochodu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 12-13, 79v, zeznania świadka G. G. k. 6v-7)

W tym samym czasie interwencyjny patrol Policji Komendy Miejskiej Policji w O. w osobach G. G. oraz Ł. K. uzyskał informację od dyżurnego K. w O., iż na terenie stacji B. w O. się tam znajdować osoba nietrzeźwa kierująca pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...).

(dowód: zeznania świadka G. G. k. 6v-7, 79v)

Po przyjeździe na miejsce funkcjonariusze Policji zauważyli wskazany przez dyżurującego pojazd, a w nim dwie osoby.

W tym czasie K. M. ruszył swoim samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) i po przejechaniu około 20 metrów został zatrzymany przez patrol Policji do kontroli.

Funkcjonariusze Policji przebadali kierującego pojazdem na obecność alkoholu.

Po uzyskaniu wyniku pozytywnego, z uwagi na brak alkometru, mężczyznę przewieziono na Komendę Miejską Policji w O.. Tam K. M. został poddany badaniu przy użyciu urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu. Wynik badania o godzinie 10:49 wyniósł 0,91 mg/ l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 10:51 wyniósł 0,89 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Po zakończeniu czynności i zatrzymaniu za pokwitowaniem prawa jazdy K. M. opuścił pomieszczenia komendy.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 12-13,79v, zeznania świadka G. G. k. 6v-7, 79v, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwem wzorcowania k. 2, 3)

W toku postępowania przygotowawczego K. M. przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 11 listopada 2013r. około godz. 10:00 pojechał swoim samochodem osobowym O. (...) o nr rej. (...) z swojego miejsca zamieszkania wraz z znajomym, którego nie zna z imienia i nazwiska, a który mieszka obok niego na stację benzynową (...) w O. na ul. (...). Podał, iż całą drogę podróży to on kierował pojazdem, a pojechał tam aby kupić 4 piwa T. w puszcze. Dodał, że po zakupie na stacji benzynowej wsiadł do samochodu i po przejechaniu około 60-70 m został zatrzymany przez patrol policji. Nie pamiętał on wyniku badania na stan trzeźwości ale wiedział, że policjanci mu go pokazywali. Wyjaśnił także, że poprzedniego dnia w godzinach 20-5:00 spożył około 7 piw (...)5 litra, który spożywał u znajomego W. C. w O., na ul. (...). Podał, iż około 5 rano 11 listopada 2013r. wrócił Taxi do miejsca zamieszkania i położył się spać. Podkreślił, iż od tego czasu do chwili zatrzymania przez patrol Policji nie spożywał żadnego alkoholu, ani żadnego posiłku (k.12-13).

W toku postępowania przed Sądem oskarżony także przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Dodał, że często nie pije, ale jak ma dzień wolny to się zdarza. Podał, iż nie był leczony odwykowo, ani psychiatrycznie (k.79-79v).

Sąd zważył, co następuje:

Przyznanie się oskarżonego do winy w kontekście zgromadzonego materiału dowodowego należy uznać za przekonujące, a jego wyjaśnienia za w pełni prawdziwe. K. M. nie tylko nie kwestionował swej winy, ani też faktu,

iż znajdował się w stanie nietrzeźwości, to jeszcze szczegółowo podał okoliczności w jakich spożył alkohol, jak i ilość, rodzaj, jak i czas jego konsumpcji. Zgromadzone w toku postępowania dowody co do zarzucanego mu czynu są oczywiste i zarazem wiarygodne, co skutkuje tym, iż ustalony w tym zakresie stan faktyczny pozostaje poza wszelką wątpliwością.

Sąd nie zakwestionował protokołu użycia urządzeń kontrolno-pomiarowych do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Nie był on kwestionowany przez żadną ze stron. Badania zostały przeprowadzone urządzeniem posiadającym aktualne świadectwo wzorcowania. Koresponduje on z wyjaśnieniami oskarżonego.

Zeznania osoby przesłuchanej w charakterze świadka tj. G. G. również nie budzą wątpliwości Sądu. Są one bowiem jasne, spójne i logiczne, a nadto uzupełniają się wzajemnie z wyjaśnieniami oskarżonego oraz pozostałymi dowodami w postaci dokumentów. Podkreślić należy iż świadek jest funkcjonariuszem policji, a więc osobą obcą dla oskarżonego. Nie miał on interesu w relacjonowaniu jakichkolwiek okoliczności na jego niekorzyść. Podał jedynie takie fakty, o jakich dowiedział się w toku wykonywania obowiązków służbowych.

W świetle zebranego materiału dowodowego wina oskarżonego w nie budzi najmniejszej wątpliwości. W sposób jednoznaczny zostało bowiem wykazane, że K. M. w dniu 11 listopada 2013 r. w O. na ul. (...) kierował w ruchu lądowym na drodze publicznej pojazdem mechanicznym marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości: I badanie wynik 0,91 mg/l, II badanie wynik 0,89 mg/l. Tym samym oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 k.k.

Stwierdzić należy, iż oskarżony działał w sposób umyślny. Zdawał sobie bowiem sprawę, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości, a pomimo to powziął decyzję o kierowaniu samochodem, którą następnie zrealizował. Z powyższego zatem wynika, że oskarżony miał zamiar i chciał popełnić zarzucane mu przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Za takim ustaleniem przemawia stwierdzony u oskarżonego stan nietrzeźwości. Koresponduje to z zeznaniami przesłuchanego w sprawie świadka, iż stan nietrzeźwości u oskarżonego był wyraźnie wyczuwalny, a zatem obiektywnie zauważalny. Nie sposób w tych okolicznościach uznać by po takiej ilości i rodzaju spożytego alkoholu K. M. nie zdawał sobie sprawy kierując samochodem, iż jest w stanie nietrzeźwości.

W tych warunkach Sąd uznał go za winnego dokonania zarzucanego mu czynu i wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Kara ta w ocenie Sądu jest sprawiedliwa i adekwatna do stopnia zawinienia oraz rozmiaru społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Winna spełnić swe cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej, uwzględniając potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej w warunkach szerzącej się akceptacji kierowców do prowadzenia pojazdów po spożyciu alkoholu, jak i prewencji szczególnej. Nadto winna wpłynąć na oskarżonego w ten sposób, aby w przyszłości powstrzymał się on od podobnego typu zachowań, uzmysławiając mu ich szkodliwość i nieopłacalność.

W ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu jest wysoki. Na ocenę tego stopnia zaś wpływa rodzaj naruszonego dobra, jakim jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym, rozmiary grożącej szkody, sposób i okoliczności dokonania przez oskarżonego przypisanego mu czynu. Wskazać należy, iż oskarżony naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu lądowym, jaką jest wymóg bezwzględnej trzeźwości. Stwierdzić też trzeba, że zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego była znaczna i przekraczała podczas pierwszego badania ponad trzykrotnie minimalny poziom określony w art. 115 § 16 k.k.

Oskarżony zatem, prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości, sprowadzał bezpośrednie zagrożenie w ruchu lądowym.

W ocenie Sądu wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania byłoby jednak rażąco surowe, oskarżony jest bowiem osobą nie karaną sądownie. Powyższe w uwzględnieniu z postawą oskarżonego – przyznającego się do winy i wyjaśniającego szczegółowo okoliczności sprawy uzasadnia przyjęcie pozytywnej prognozy kryminologicznej względem niego, a uzasadniającej przyjęcie, iż wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełni wobec niego cele kary. Wykazał on

skrucę po popełnieniu czynu, nadto konsekwentnie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz wyraził chęć dobrowolnego poddania się odpowiedzialności. W ocenie Sądu niewątpliwie są to okoliczności łagodzące w stosunku do oskarżonego. W związku z tym można zasadnie przypuszczać, że cele postępowania karnego zostaną osiągnięte także przy warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności oskarżonemu na okres próby 2 lat. Probacyjne działanie tak ukształtowanej kary, wzmocni zdaniem Sądu orzeczona na podstawie art. 71§1 kk kara grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych w wysokości po 10 zł. Określając ilość stawek dziennych Sąd uwzględnił stopień społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu. Zaś określając wysokość pojedynczej stawki Sąd kierował się sytuacją materialną oskarżonego. W ocenie Sądu wymierzona kara grzywny nie jest kwotą nieadekwatną do sytuacji finansowej K. M. i nie będzie dla niego nadmiernym obciążeniem.

Wobec umyślnego naruszenia przez oskarżonego zasad bezpieczeństwa w ruchu pojazdów oraz kierowania samochodem, będąc w stanie nietrzeźwości, Sąd orzekł wobec niego obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat (pkt. III). Określając wysokość przedmiotowego środka karnego Sąd miał na uwadze stwierdzony u oskarżonego stan nietrzeźwości, jak i czas i miejsce popełnienia zarzucanego mu czynu, przekładające się na stopień zagrożenia w ruchu lądowym jakie swym zachowaniem K. M. spowodował. Dzień 11 listopada 2013r. był dniem ustawowo wolnym od pracy, mając na uwadze godziny ranne, jak i duży ruch na terenie stacji benzynowej okres 2 lat orzeczonego zakazu jest konieczny i zarazem adekwatny do stopnia zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego w pkt. III wyroku środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 11 listopada 2013r. (pkt. IV wyroku).

W ocenie Sądu tak wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia jego winy. Uwzględnia cele kary jakie ma wobec niego osiągnąć tak wychowawcze, jak i zapobiegawcze.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd nie obciążył oskarżonego kosztami sądowymi, bacząc na jego trudną sytuację materialną oraz rozmiar wymierzonej mu kary grzywny (pkt V wyroku).

SSR Joanna Urlińska